

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm SS. Victoris & Coronæ siue Stephanæ, quod egregia fortitudine consummârunt Damasci, anno ab orbe redemto 154. Hyginij Pontificis Rom. 1. ex eo quod est apud Metaphrasten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

labores pro Christi nomine perferendos.

MARTYRIUM SS. VICTORIS & COMITAE SUE STEPHANA, quod egregia fortitudine consummarunt Damasci, anno ab orbe redempto 154. Hyginij Pontificis Rom. 1. ex eo quod est apud Metaphrasten.

C Baron. tom 2. Annal.

Vo tempore Antonini Pius Romanum administrabat Imperium, anno eius imperij 15. ingens aduersus Christianæ fidei & pietatis cultores persecutio defæuijt. Erat autem miles quidam genere Italus, & eximia in Deo pietate ante alios clarus, quem Sebastianus dux exercitûs comprehendi, & ad immolanda dijs sacrificia compelli iussit. At Victor (hoc namque militi Christiano nomen erat) spreto Sebastiani mandato, præcisè & constanter respondit: se nullo modo dijs sacrificaturum. Si vellet corpus varijs supplicijs excarnificare, se paratû esse; cum probè certoque sciat, animam in manu Dei esse, quam nullo modo attingere posset. Dux hoc accepto responso obstupuit, & num certum deliberatumque ei esset, mortem ita intrepidè oppetere, quæ fuit. Ad quæ Victor: Hæc ego mortem esse nequaquam existimo, quæ vitam conciliat sempiternam, his, qui breuia hæc tormenta ad extremum spiritum fortiter perferunt. Tum Dux digitorum Victoris compages confringi, & acute exprimi iussit. At Victor quasi iam martyrij primitijs decoratus, in eo supplicio incredibiliter exultauit. Dux verò fornacem vehementer accendi, & martyrem in eam conijci iussit. Factum fuit quod imperatum erat celeritate magna, & ne qua martyris ossa superessent, tridud occlusa fornace in ea detentus fuit. Tertio verò

14. Maij.

Crudeliter torquetur S. Victor.

Xx 3 die,

688 MART. SS. VICTOR. & CORONA
die cum opinarentur eum penitus ab igne con-
sumptum, reclusa fornace, prater omne opinio-
nem martyrem viuum, & vultu totoque corpore
decoru, Deu laudante & psallentem inuenerunt.

Qua re conturbatus Dux, carnes pestifero in-
fectas veneno, ei comedendas obtulit. Quo cum
a venefico quodam ei porrecta fuissent, sanctus
martyr: Mihi quidem, inquit, vsus carnum con-
cessus non est, sed vt intelligas veneficia tua ni-
hili esse, eas comedam; statimque precatione prius
peracta, eiusmodi carnibus vesci coepit neque
mali quicquam passus est. Veneficus autem pa-
dore suffusus, alia quaedam obtulit prioribus pe-
ora, aitque: Profecto si & huius veneni vim su-
peraueris; ego quoque, derelicta arte magica,
protinus ad Deum, quem tu colis, accedam. Cum
igitur Victor eadem qua prius facilitate ea sum-
pserat, exclamans Magus: En, inquit, vici, & a-
nimam meam aeternis supplicijs deputatam, ab
inferis liberaisti; statimque libris suis Vulcano
traditis, Christo ex animo nomen dedit.

Tunc furore accensus Sebastianus, iussit to-
tius corporis martyris nervos diuelli, & feruens
oleum occultis corporis partibus infundi. Quo
facto beatus martyr: Tam mihi, inquit, suauis hoc
oleum feruens visum est, quam aqua gelida que
ab homine nimio aestu laborante potari solet.
Tunc Dux intolerabili furore correptus, mar-
tyrem in ligno suspendi, & arduentes eius lateri-
bus faces admoueri iussit, & conuersus ad mar-
tyrem: Sacrifica, inquit, dijs, diu enim te percussit.
Cui Victor. Minime faciam quod tu vis, sed quod
vult Deus meus: quem precor, vt sacrificium pu-
rum & castum, me ipsum illi offerre possim, in
cuius potestate & anima & corpus meum est.

Tunc

A veneno
nihil ladi-
tur.

Conuertitur
veneficus ad
Christum.

Tunc Dux venenum aceto mistum, in eius fauces ingeri & oculis eum priuari iussit. At beatus Victor: Cum, ait, corporis mei visum excacaueris, nec interiori animæ sensu acutiùs videbo. Corporei enim oculi, mundi huius vanitatem aspiciunt: at cordis acies, veram illam lucem intuentur. Cogis me, inquit Dux, multa & magna tibi inferre tormenta. Ille autem: Et ego gratias ago Deo meo, qui facultatem & robur eadem perferenda mihi præstat. Ut igitur libet, me crucies, neque vlla in re mihi parcas; paratus enim sum omnes, quascumque mihi attuleris ærumnas, libenter perpeti. Deo ipso mihi vires suggerente.

Tunc Dux in rabiem conuersus: Suspendite, inquit, hominem istum obuerso in terram capite, quò sanguis per nares defluat. Illo igitur suspenso milites discesserunt. Triduo in eo supplicio perseverauerat, cum milites redeùtes, quem mortuum existimabant, viuum reperere. Sed fertur ipso accessu omnes luminibus orbatos fuisse, quæ tamen martyr suis precibus restituit.

Itaque restituta militibus videndi facultate, illi abierunt, & Duci quæ acciderant, retulere. Tum verò ille furoræ æstuans, militibus vt Victorem degluberent, præcepit. Cumque ferro armati appropinquarent, beatus martyr: Licet, inquit, corporis cutem absculeris, mentem tamen & cogitationes meas non superabis. Aderat ibi militis cuiusdam vxor, Stephana nomine, annos natus sedecim, quæ voce magna Victorem scelicem, & terque quaterque beatum prædicare cepit, & depromptis varijs scripturæ locis mirifice exhilarare. Tandem verò hæc adiecit. Eccè video duas è cælo coronas demissas, vnã maiorem, alteram minorem; & maiorem quidem illam,

Tres dies, reuoluto in terram capite, manet suspensus.

Cutis ei detrahitur.

Stephana Græcè, Latinè Corona, confirmat Victoris

690 MART. SS. VICTOR. & CORONAE
illam tibi allatam ab angelis duodecim annorum
verò ad me missam audiui. Nam etsi vas infirmum
ego sum, nihilominus tamen & ipsa parata sum
certamen subire.

Hæc cum audisset Dux, iratus valde femi-
nam illam ad se adduci iussit. quam sic ostentat
est: Quænam es tu? Christiana, inquit illa, ego
sum. Tum Dux, quot annorum es? Cui Stephana
quindecim, & mensum octo. Quæ fuit præ-
terea Dux quamdiu cum viro quo cum in dila-
ta erat, vixisset. Respondit illa, se annum unum, &
menses quatuor cum eo vixisse. Et quare inquit
tam citò mundum reliquisti? Ad quæ Stephana

**Fræclera Co-
ronæ Con-
fessio.**

Reliqui breuem & fragilem mundi huius deco-
rem, & terrenas ac fallaces corporis voluptates,
vt fidenti animo, Saluatori meo Iesu Christo
expectamus, occurrere valeam; illi videlicet
terreno & cælesti. Sponso. terrestris enim ad hæc
est, & mortalis, Tum Dux; Desistas ab ista cogi-
tatione inutili, & ad deos accedens illis sacrifici-
is non quibus & grauioribus tormentis te cruciatam
consumam. At illa dixit; Ego vocor Stephana,
cui in cælis corona reposita est. Quamobrem sa-
crificia ista vestra non offeram, vt à vero illo cer-
taminum præside Christo, coronam recupera-
possim.

**Discerpta
abit in cæ-
los.**

**S. Victor se-
cure percu-
titur.**

His auditis Dux, furore nimio accensus, iul-
sit Stephanam duabus palmarum arboribus de-
curuatis alligari, & repente arbores illas dimo-
ti. Quo facto, bellatrix & martyr Stephana per
medium discerpta est, præclaroque ornata ma-
tyrio ad cælos migravit. Sæctum autè Victorem
iussit securi percuci. Qua sententia mirabiliter
gausus Victor, in has voces prorupit: Gratias a-
go Deo meo, qui me tali ac tanto dono signa-
uit.

Cum quæ
nico spirit
septem o
vos post du
Dux verò
scrip in capi
meum corp
ribus nostris,
eos deseretur
tuncque sangui
admiratione
Quo miracul
dem accesserit
martyris vati
riunt. Marty
beata Step
Antonino & S

VITA S.

Ferentini in
rimo Papas
thi Iustini
137. & seq

S. Sanctus
Gauden
Ferentis
miraculis
sue sol
tam die ir
pauis vitib
sit. Pro quo
igit. quòd n
tam temp
mandauit C

Prophetia
cius.

Cumque ad supplicium duceretur, propheta spiritu excitatus, dixit Quæstoribus: Post septem oratores vestri morti succumbent, vos post duodecim eadem mors comprehendet. Dux vero post dies viginti quatuor ab adversariis in captivitatem abducetur. Porro hoc meum corpusculum, post annos tres, ab hominibus nostris, in loculos iam pridem mihi paratos detur. His dictis securi percussus est, statimque sanguis & lac, non sine ingenti omnium admiratione, ex vulneribus eius profuxerunt. Quo miraculo multi Græcorum permoti, ad fidem accesserunt; in qua postea, exitu certissimo martyris vaticinia probante, mirifice confirmantur. Martyrio autem sancti sunt, S. Victor & beata Stephana in vrbe Damasco, imperante Anronimo & Sebastiano Duce.

VITA S. BONIFACII, EPISCOPI C Baro: 16. 7
Annal.

Ferentini in Tuscia. ex ea qua est per D. Gregorium Papam lib. 1. dialog. cap. 9. Claruit temporibus Iustimiani Imperatoris, anno Redemptoris 137. & sequentibus.

Sanctus Bonifacius nutritus in obsequio 14. Maij

Gaudentij presbyteri, civitatis illius quæ Ferentis dicitur, Antistes, & vitæ sanctitate & miraculis claruit. Habebat is vnicum pauperis suæ solatium, vineam exiguam; quæ quodam die ita grandine irruente vastata est, vt in ea paucis vitibus vix parui rariq; racemi remansissent. Pro quo magnas vir Deo omnipotenti gratias agit. quod maiori se inopia affligi cerneret. Sed ita tam tempus vindemix immineret. quadã die mandavit Constantio presbytero nepoti suo, vt

Paupertas
ecclesie fo-
rentine.

cuncta